

JACQUES CHEVALIER, Histoire de la Pensée, Τόμ. I. La Pensée Antique.
Ἐκδότης : «Flammarion» Paris, σσ. 761.

Ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Grenoble Ἰακώβος Chevalier (1882) διὰ τοῦ ἀνωτέρω βιβλίου προσπαθεῖ νὰ ἐκθέσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς διανοήσεως ἀπὸ τῶν προσωκρατικῶν μέχρι καὶ τοῦ Πλωτίνου. Κατόπιν ἐνὸς βραχέος προλόγου, ὁ συγγρ. ἐξετάζει διάφορα μεθοδολογικὰ προβλήματα ἀναφερόμενα περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς φιλοσοφίας· εἶτα ἐρευνᾷ τὰ τῆς «προϊστορίας» τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας διατυπωμένης ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς πεποιθήσεσι τῶν διαφόρων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς τῶν Αἰγυπτίων, Περσῶν, Ἰνδῶν καὶ Ἑβραίων. Ἐπειτα ὁ συγγρ. εἰσέρχεται εἰς τὸ πρῶτον μέρος, τὸ ἀποτελούμενον ἐξ ὀκτώ κεφαλαίων, ἐχόντων τὴν ἐξῆς τάξιν καὶ σειρὰν.

1. Ἡ ἐν Ἑλλάδι φιλοσοφία πρὸ τοῦ Σωκράτους.
2. Σωκράτης.
3. Πλάτων.
4. Ἀριστοτέλης.
5. Στωικισμός.
6. Ἐπικούρειοι.

7. Σκεπτικοὶ καὶ Νεοπλατωνικοί. Ἀπὸ τοῦ Πύρρωνος καὶ Καρνεάδου μέχρι τοῦ Λουκρητίου.

8. Τὸ τέλος τοῦ ἀρχαίου κόσμου καὶ ἡ ἔλευσις τοῦ χριστιανισμοῦ. Αἱ τελευταῖαι προσπάθειαι τῶν Στωικῶν καὶ τῶν Νεοπλατωνικῶν εἰς τὴν ἑλληνορωμαϊκὴν ἐποχὴν. Πλωτίνος.

Ἐκαστον τῶν κεφαλαίων τούτων περιέχει κατ' ἐκλογὴν τὴν οἰκείαν βιβλιογραφίαν. ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ βιβλίου ὑπάρχει, δίκην παραρτήματος (Appendice), εὐρέως πῶς διασάφησις καὶ ἐρμηνεῖα ἐννοιῶν τινῶν, διαλαμβανομένων ἐν τῷ τοῦ βιβλίου κειμένῳ.

Τέλος τὸ ἔργον τοῦτο, καίτοι ἐκθέτει τὰ γνωστὰ τοῦ ἀρχαίου κόσμου φιλοσοφικὰ προβλήματα, ἐν τούτοις ἡ λύσις ἐνίων ἐξ αὐτῶν παρουσιάζει ἰδιόζουσαν τινα πρωτοτυπίαν θεμελιωμένην ὁμῶς ἐπὶ τῶν πηγῶν, ἃς ὁ συγγρ. χρησιμοποιεῖ ἐκ πρώτης χειρὸς, ὡς περιτράνωσ μαρτυρεῖ τὸ πλῆθος τῶν ἀναγραφόμενων ἑλληνικῶν κειμένων.

Γενικῶς εἰπεῖν ἡ συνθετικὴ ἐργασία τοῦ Ἰακώβου Chevalier δὲν ἀποτελεῖ ὡς εἰκός, μόνον προσπάθειαν ἐκθέσεως γνωστῆς τινος ὕλης, ἀλλὰ τοῦναντίον αὐτὴ ὠθεῖ πρὸς μίαν «διάφορον θεωρίαν» τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανομένων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα σκοπὸν ἔχουσιν ἐν πολλοῖς τὴν ἐκ νέου θεώρησιν τῆς ἱστορίας τοῦ ἀρχαίου κόσμου.

A. N. ΖΟΥΜΠΟΣ

**

ANDRÉ LALANDE, Vocabulaire Technique et Critique de la Philosophie
(ἐκδιδόμενον τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς φιλοσοφικῆς ἐταιρείας) ἔργον ἐπεξεργασθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, (ἔκδοσις 7ῆ θεωρημένη καὶ ἐπηυξημένη) τυπωθὲν ἐν τοῖς Παν]κοῖς Τυπογραφείοις, Paris σσ. XX+1323.

Ἡ ἰδέα, ὡς γνωστόν, τοῦ ἀνωτέρω ἔργου ἐλήφθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ τότε καθηγητοῦ τοῦ Παν]μίου τῆς Σορβόννης Ἀνδρέου Lalande (ἔτος γενν. 1867), ὅστις ἐδημοσίευσεν τὰς σκέψεις αὐτοῦ ἐν τινι ἄρθρῳ φερομένῳ ὑπὸ τίτλον «Le langage Philosophique et l' unité de la philosophie» καταχωρισθὲν ἐν τῇ Revue de Métaphysique et